

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

12. Decimæ soluantur integræ, sub poena excommunicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Sessio XXV. de Reformat. Cap. IX.

417

ea factæ surreptitiae censemantur. Locationes verò regum Ecclesiasticarum, etiam auctoritate Apostolica confirmatas, sancta Synodus irritas decernit, quas *a triginta annis circa*, ad longum tempus, seu, ut in nonnullis partibus, ad viginti nouem, seu bis viginti nouem annos, vocant factas: Synodus prouincialis, vel deputandi ab ea, in damnum Ecclesie, & contra canonicas sanctiones contractas fuisse indicabunt.

1. **V** Ide Archiep. Bononien. part. 4. sub tit. de locatione rerum ecclesiast. pag. 272. cum seqq. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 123. in 1. edit. alias resol. 108. in 2. edit. Bellet. disquis. clerical. part. 1. art. de clericis debitis. §. 4. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 65. in fine vers. locationes, Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 25. cap. 43. num. 539. R. bello de obligat. iusti. part. 2. lib. 4. quas. 5. ex num. 4. Marc. Anton. Genuens. in practicabil. ecclesiast. part. 166. met. ipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 95.
2. *a. Representata pecunia.* Vide Guter. de iuramento confirmationis. part. 3. cap. 3. num. 2. D. Barbos. in l. filiosam. §. vlt. num. 27. ff. soluto matrim. Valaf. de iure emph. q. 10. n. 5. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Alienatio rerum Ecclesie. vers. ad septimum. Cald. Pereira de renouat. emph. q. 20. n. 7. & de emph. c. 26. n. 8. vbi etiam, an locatio iudicetur vñraria si ob representata solutione cōductor dimidiū lucri faciat.
3. *b. In prauidicium successorum.* Quando tamen notoria est necessitas Ecclesie, vt si rueret, nisi pecunia pro recuperatione inueniretur, tunc successorem teneri, resolutum Marc. Anton. Genuens. d. 166. num. 2.
4. Vtrum autem huiusmodi locationes afficiant locatores? Affirmant Mohed. decis. 8. de confirmat. vii. Catoc. p. 3. de locato. concil. 20. num. 75. Rebuff. in compend. alienat. num. 18. Cornazan. Lucens. decis. 140.
5. An & quando Episcopus teneatur stare locationi predecessorum, latè egi de offe. & potest. Episcopi part. 3. alleg. 94. per tot.
6. *γ Non licet etiam iurisdictiones ecclesiasticas, &c.* Vicariatum Episcopi non posse pretio constituti, resolutum Lachel. in inst. Canon. sub tit. de simonia §. deum. Sbroz. de offe. Vicar. lib. 1. q. 54. Ludouic. Beia respons. easum conscientia

p. 1. casu 37. fol. mibi 57. verso. Aloy. Ricc. in inst. moral. p. 3. lib. 12. c. 14. in princ. q. 1. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de simonia. c. 20. n. 5. vbi n. 8. subdicit quod omnes actus iurisdictionis voluntarie quatenus ad effectum spiritualem ordinantur, sunt materia simonie, &c. & q. 3. n. 3. per text. in cap. consolare 38. de simon. resolutum temporalia officia Ecclesie, vel actus eorum vendi non posse sine gravi peccato.

Locationem simoniacam esse si quis locet, aliquid 7. quod sapient spiritualitatem, tenet Aloy. Ricc. d. resol. 108. num. 3. hinc inferens locationem Ecclesie factam cum omnibus bonis & facultate conferendi beneficia pro scutis mille esse simoniacam, si non pro illis scutis mille, sed minori pretio solerent arrendari bona illa absque dicta facultate, alias fecus.

Redditus Cancellaria Episcopalis locari non possunt, 8. sed debent per proprios Episcopi ministros exerceri. Aldan. in compendio Canonis resol. lib. 3. tit. 8. num. 11. vbi attestatur sic fuisse resolutum per sacram Congregat. Episcop. sub die 26. Augusti 1592.

Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis 9. prouentientia ex iurisdictione, & sigillo, aut alias undeque, nec ad Vicarium, nec ad Capitulum spectant, sed debent futuro successori reseruari, si ad Episcopum Ecclesie non vacante peruenient, vt per Aldan. d. 116. 8. n. 17. vbi refert decifum in Agrigentina 17. Aprilis 1627.

Quartæ funerales locari non possunt, ex eodem Aldan. d. 116. 8. n. 18. vbi attestatur sic fuisse resolutum per sacram Congr. Episcopi in Cosenzina 14. Decembri 1592.

a. A triginta annis circa. *b. Vide Anch. cons. 93. part. 2.* Cened. ad Decretal. collect. 102. num. 3. in fine. Aloy. Ricc. d. resol. 180. num. 4.

Decimæ soluantur integræ sub pena excommunicationis.

C A P V T XII.

I. Doctores de materia cap. agentes.

1. *Decima est pars seu portio Dei.*
2. *Decimarum solutioni obnoxia prædia ad regulatum monasteria transeunt cum suo onere.*
3. *Decimas non soluentes cum teneantur possunt & debent excommunicari.*

5. Monitione præmissa.

6. *Absoluendi non sunt decimas subtrahentes, ac impeditentes nisi plena restitutione sequunta.*
7. *Si ad restituendum impotens non sit.*
8. *Parochus an possit denegare Sacra menta bis, qui nolunt soluere decimas.*

*a. Conc. Matifon. 2. c. 1.
Conc. Ticin. ver. in sacris.
Exod. 2. 23.
Leuit. 27.
Num. 18.
Tob. 1. Malach. 3. c. decimas. 16. q. 1.
c. decimas.
cii seq. 16. q.
7. c. parochias nos. ex triâ misia & cap.
tit. de deci.
b. cap. omnes
decimas. 16.
9. 7. c. perue-
nit. c. nō est.
c. tuis. & c. in
quibusdam de
decim. clem.
1. cod. tit.*

Non sunt ferendi, qui varijs artibus decimas Ecclesijs obuenientes subtrahere moliuntur, aut qui ab aliis soluendas temere occupant, & in rem suam vertunt: cum decimarum *a soluto debita sit Deo*: & qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas inuidunt. Præcipit igitur sancta Synodus omnibus, cuiuscumque gradus, & conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, vt eas ad quas de iure tenentur, in posterum cathedrali, aut quibuscumque aliis Ecclesijs, vel personis quibus legitima debentur integrè persoluant. *b. Qui verò eas aut subtrahunt, aut impediunt, & excommunicantur, nec ab hoc crimine, & nisi plena restitutione secuta, absoluantur.* Hortatur deinceps omnes & singulos, pro Christiana charitate, debitoque erga Pastores suos munere, vt de bonis fibi à Deo collatis Episcopis, & Parochis, qui tenuioribus præfunt Ecclesijs, largè subuenire ad Dei laudem, atque ad pastorum suorum, qui pro eis inuigilant, dignitatem tuendam, non grauentur.

1. **V** Ide Monet. de decim. cap. 8. num. 63. cum seqg. Fr. Ioan. à Crice de statu Relig. lib. 2. cap. 19. dub. 4. Molcl. in sum. Theologia moral. traç. 6. cap. 4. num. 62. cum seqg. Armandar. in addit. ad recop. legum Navarre fol. 89. col. 1. Laurent. de Peirinis in confit. sui Ordinis Minimorum confit. 26. Leonis X. ex num. 3. Stephan. Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta præc. 5. lib. 3. cap. 6. num. 3. Nouar. in singularib. iuris Canon. concil. 6. Hieron. Venero, & Leyua in examine Episc. lib. 9. cap. 3.
2. *a. soluto debita sit Deo.*] Decimam igitur esse partem Dei, & Deum illam vocare suam portionem, afferunt Henr. conf. 67. num. 77. Monet. de decimis cap. 1. num. 3. quam quidem sibi referuasle in lignum vniuersitatis do-

minij probat c. cum non sit. c. tuis. il. 2. de decim. Rebuff. de de- sim. 2. n. 1. Tyndar. ed. traç. n. 17. & 43. Monet. d. c. 1. n. 40.

Decimatum solutio obnoxia prædia ad Regularium monasteria transeunt cum suo onere, ac prouide Regulares tenent illas soluere parochialium Ecclesiistarum Rectoribus, quemadmodum tenebantur laici præsumquam bona ipsa in monasterij proprietatem transiuerint, vt per Aldan. in compendio Canonis resol. lib. 3. tit. 9. numer. 25. vbi refert decifum in Ripan. Urbanaten. & Firman. 18. Decembri 1627. & in Callien. 1. Septembri 1629. Et ideo parochus est manutendus in possessione exigendi decimas ratione prediorum acquisitorum per Regulares, donec doceant de sufficienti priuilegio,

ex

ex codem Aldan. citato loco, qui refert ita resolutum in Pisauen. 13. Aprilis 1630.

4. *Excommunicentur.* Non soluentes decimas, cum tec-
nentur, posse ac debere excommunicari probat text,
in cap. omnes decima 16. quæst. 1. cap. peruenit. cap. adhuc. cap. ex
parte il. 2. cap. sua nobis, de decim. Monet. d. tract. cap. 8. quæst.
6. num. 64. Molin. de inst. tract. 2. diff. 756. num. 4. censuit
Rota in Dertufen. decimarum 11. May 1609. coram Card.
Marquemont. impressa per Marches. de commiss. part. 1.
pag. 675. & in Molulen. decimarum 31. January 1614. coram
Card. Sarnez.

5. Monitione præmissa intelligent Perez ad tit. 5. lib. 1.
Ordin. pag. 130. Rebuff. de decim. quæst. 12. num. 8. & 15. Monet.
d. cap. 8. num. 69. Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 7. cap. 24. quæst.
17. Soar. de Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 1. c. 37. quos refero Ego
ipse in collect. ad cap. peruenit. 5. num. 2. de decim. quibus addo
Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 195. num. 6.
part. 4.

y Nisi plena restitutione, &c.] Vide Sanch. in præcepta De- 6.
catalog. tom. 1. lib. 2. cap. 20. num. 19. Nouar. d. concl. 6. Molin. d.
num. 4. ver. his ita relatis.

Culpa sua non soluentem decimas, sed quando ad 7.
confessionem accedit, impotens est ad restituendum,
posse absolvi, resoluunt Navarr. in man. cap. 17. nu. 59. Mo-
lin. citato loco. Ioan. Valer. de different. inter vitrumque serum,
verb. Absolutor. diff. 5. num. 5. Nouar. d. conclus. 6. num. 3. ex
ex ratione, quia Concil. in præsenti non prohibet absolu-
ui nisi eum, qui pro tunc tenetur restituere, quique pec-
cat non restituendo.

An autem Parochus possit denegare Sacraenta his, 8.
qui nolunt soluere decimas? Vide Aloyf. Ricc. in decis.
Curia Archiep. Neapol. decis. 195. & princip. part. 4.

Vtrum autem contra renitentes soluere decimas
possit vicarius imponere interdictum personale, & sic
prohibere ingressum Ecclesiæ? vide eundem Aloyf. Ricc.
Neapol. decis. 380. part. 4.

Quarta, quæ funeralium dicitur, Ecclesiæ persoluatur, non obstante, &c.

C A P V T XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Pius V.
3. Rotæ dtcifio.
4. Bulla Pij V. non fuit reuocata per Gregorium XIII.
5. Loquitur de priuilegiis concessis à 40. annis citra.
6. Quarta funeralis non debetur parocho intra cuius
limites viator retentus pro delicto, & habilitatus
cum cautione dedit.
7. Quarta funeralis debetur in hoc casu.
8. Quarta funeralis non debetur parocho ex intorſt-
tis, seu cereis Confraternitatium secularium fune-
ra associantibus.
9. Intorſtitia & cerei, quæ per viam deferuntur circa
cadaver, quomodo diuidendi.
10. Heredes defunctorum pro defuncto ad sepulturam
associando numerum Sacerdotum connouere, &
numerum ceræ statuere debent.
11. Vocati omnes ad funus debent conuenire ad paro-
chiale defuncti.
12. Regulares vocati ad sepeliendum mortuos etiam in
eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ec-
clesias, è quibus cadavera amouentur.
13. Confraternitates non possunt accedere ad funeralia
nisi expreſſe vocentur.
14. Parochus proprius nullatenus excludendus, quam-
uis ad sepeliendum cadavera regulares dumtaxat
à defuncto accessi in beantur.
15. Defunctorum cadavera non amouenda sine proprio
parocho, nisi, &c.
16. Cadavera decedentium in parochia, ad cuius Ecclesias
Capitulum cathedralis translatum est, non
possunt leuari per Canonicos irrequisito parocho.
17. Defunctorum corpora si deponantur in parochiali
ad effectum deferendi ad aliam Ecclesiam, nihil
debetur parocho.
18. Sepultura elettio in alia Ecclesia præter parochia-
lem non potest per parochum impediri.
19. Habitum Religionis qui sepeliendi.
20. Sepulturam pro filio minori potest pater in vita, non
post eius mortem eligere.
21. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in
maiorum suorum sepultura humari debet.
22. Sepulture ecclesiastice tradi debet excommunicati-
tus, qui in mortis articulo confessionem petiit.
23. Funerale ducente tenetur parochus usque ad Ec-
clesiam regularium.
24. Parocho spectat declarare per quam viam sit ex-
portandus defunctus.
25. Parochus regularis ubi & quando deferat stola.
26. Parochus cum stola ingreditur per chiam secula-
rium.
27. Tertiarij ubi sepeliendi.
28. Parochus in associando eius defuncto an & quan-
do contempndus.
29. Crux una tantum in funeralibus deferenda.
30. Crux proprie parochie defuncti deferenda est in fu-
neralibus.
31. Officium defunctorum super cadaveribus in Eccle-
sias regularium sepeliendis faciunt ipsi regulares.
32. Parochi defunctorum in regularium Ecclesias hu-
mandorum corpora usque ad easdem Ecclesias
associare potest.
33. Officium in tumulandis cadaveribus in Ecclesias
Regularium fieri debet per eosdem Regulares,
non obstante quavis contraria consuetudine.
34. Pauperum cadavera gratis sepeliri debent.
35. Parochi non debent plus recipere pro tumulandis
cadaveribus extevorum.
36. Cadavera humatio non potest prohiberi occasione
iuriis sepulturæ.

* De sepulta
extra in 6. &
in clem.

Decernit ^a sancta Synodus, quibuscumque in locis, iam ante annos quadraginta, Quarta, quæ
funeralium dicitur, cathedrali, aut parochiali Ecclesiæ solita esset persolni, ac postea fuerit ex
quocumque priuilegio, alijs monasterijs, hospitalibus, aut quibuscumque locis pijs concessa,
eadem posthac integro iure, & eadem portione, quæ antea solebat, cathedrali, seu parochiali Eccle-
siæ persoluatur: non obstantibus concessionibus, gratijs, priuilegijs, etiam Mari magno, nuncupatis,
aut alijs quibuscumque.

Vide